

ВИХОДЬ САМОТНИЙ..

Виходь самотний уночі
Й опершись тихо на воринні,
Дивись в іскристу далечінь,
Нехай в опівночні хвилини
Пе хвилі зоряних озер
Душа нестримна і шалена
І піднімається в етер,
Немов сосни струнка антена,
Що увігнавшись до сузір,
У простір зимний і таємний,
Передає музику зір
Землі коріннями уземнень.

В долоні снігу набери,
Сніжинок мертвих і холодних,
Що роззубилися вгорі
Уділ з надземної безодні
І тихо тануть у руці,
В твоїй розжареній долоні...
А ти дивися і кричи
Вгору в розіскрене бездоння:
Нехай летить безмовний крик,
Недовідомий і невловний,
Хай серце полум'ям горить
Від поривань твоїх бунтовних;
І крику того не глуши,
Кінчай надзоряні молитви
І затули уста душі
І йди в морозному повітрі,
І нахилившись до землі,
У сніг спокійний і глибокий
Клади вирізьблюваний слід
Твоїх міцних і певних кроків!